

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Signo certo expressa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

§. III. Signo certo expressa.

1. Quæcumque verba, signa, scriptura, nutus, quibus Sponsus, & Sponsa determinatæ personæ significant promissionem reciprocam de futuris Nuptiis, sufficiunt ad constituenda sponsalia, live ea signa ejusmodi sint ex propria significatione, live ex consuetudine, live ex propria voluntate spondentium, live quocunque alio modo, dummodo, ut dixi, Sponsus, & Sponsa inter se significant, intelligantque promissionem; Cum enim sponsalia sint merus contractus civilis, satis sunt ea verba, vel signa, quæ internum consensum, seu obligationi intentionem sufficienter exprimant. Merito igitur Sanchez lib. 1. matr. d. 18. n. 3. ait, apud Indos illa verba *Ego te ducam*, respondente alio, *Fortè ego te ducam*, & illa verba apud Indos, *Sepe liam te*, quando morietis. Marito, inquam, ait; parere vera sponsalia; nam quamvis ex se hæc non sint determinata promissio, tamen ex usu illius regionis, animus spondendi Matrimonium explicatur.

2. Idem dic, si post tractatum de sponsalibus addant Sponsus, *Placet*, vel quid simile, nam tunc ex circumstantiis, satis prædictus animus exprimitur.

3. Pari modo, vel vult Sanch. loc. c. n. 4. si Sponsus, v. g. dixit verba certo significantia promissionem, & Sponsa respondeat, *Consentio*, *Volo*, vel quid simile; quia verba sequentia intelliguntur ad sensum præcedentium, nisi clare contrarium explicetur.

4. Dixi autem num. 1. (determinatæ personæ.) Nam sponsalia non constituuntur, si personæ sint indeterminatæ, ut si quis ita dicat, *Accipio in Sponsam meam unam ex his tribus filiabus tuis*; quia sic, incerta est promissio, cum nesciatur, in quam ex filiis terminetur.

5. Ex dictis ergo, si constet affuisse intentionem spondendi, & Sponsus, ac Sponsa per illa signa, vel verba quamvis ex se non sufficienter explicativa, satis promissionem mutuam cognoverint, vera enascuntur sponsalia, veramque in foro conscientie obligationem inducunt.

6. In foro autem externo Iudex, cui intentio spondentium interna constare non potest, debet pronuntiare juxta verba, vel signa externa. Quare, si ea mutuum promissionem significant, vel ex se, vel ex circumstantiis, vel ex consuetudine loci, pronuntiabit valida sponsalia: si non significant, pronuntiabit invalida; Si verò dubia est significatio, puto, debere à Iudice ferri sententiam pro validitate sponsalium; quia in causa Matrimonii judicandum semper à Iudice est in ejus favorem, ut docet cum communi Sanchez, loco citato, qui tamen excipit, quando dubium oritur ex impedimento impotentie. At causa sponsalium causa Matrimonii est. Quid in foro conscientie, sit in dubio dati consensus in matrimonium, sentiendum; meam sententiam proposui Lib. 1. in Decal. cap. 3. §. 7. V. Mat. Sed hoc in editio. 2. Ven. ejusdem Decalogi.

7. Iam verò his in univ. sum dictis, ipsa verba, vel signa certò, vel dubiè significantia, hic claritatis gratiâ in suas Classes distributas subdividimus.

Verba, quæ certò constituunt Sponsalia.

8. *Accipiam, vel ducam te, vel, v. g. Mariam, in meam, vel in Sponsam meam.*
9. *Promitto, me ducendum te, vel, Mariam in crastinum.*
10. *Accipiam, ducam te, vel Mariam.* Nam ex communi usu, subintelligitur, *in uxorem.*
11. *Deinceps, posthac, ex nunc te ducam, vel te accipiam in uxorem.*
12. *Non aliam, sed te ducam.*
13. *Promitto, vel, me obligo, vel, do tibi fidem meam, quod te ducam.*
14. *Sub fide mea te ducam.*
15. *Habeas me infidum, nisi te ducam.*
16. *Ego te accipio in uxorem.* Et altera respondeat, *Ego*

Pars III.

te accipiam in virum, constituunt sponsalia. Nam licet illud Sponsi *Accipio*, significet de præsentibus; unde videatur per hæc verba constitui Matrimonium; tamen illa expressio Sponsæ respondentis per futurum, ostendit, consensum esse de futuro; atque adeo constituuntur sponsalia, non verò Matrimonium.

Verba, quæ certò non constituunt sponsalia, sed potius Matrimonium.

17. *Accipio te in meam.*
18. *Habeo te in uxorem.*
19. *Providebo tibi, sicuti uxori.* Sed vide n. 28.
20. *Ex nunc reputo te uxorem, seu, in uxorem meam.*
21. *Ex nunc, vel, semper, omnibus diebus vita mea, vel, posthac, vel, ab hoc tempore habeo te, tenebo te pro uxore, tractabo te, providebo tibi, ut uxori. Posthac, vel, ex nunc, eris mea.*

Prædictæ formulæ, exprimentæ uxore simili modo suum consensum, non constituunt sponsalia, nam constituunt Matrimonium, quia sic explicatur consensus de præsentibus. Cum autem in ultima ex prædictis non additur illud *ex nunc, posthac, vel, semper*, dubia res est, de qua mox num. 28.

22. *Volo te in uxorem: Volo te in virum.* Non constituunt sponsalia, sed Matrimonium, quia consensus est de præsentibus; Si autem dicatur *Volo te ducere in uxorem*, dubia res est, de qua num. 29.

23. Verba illa negativa: *Numquam aliam à te ducam*, non inducunt sponsalia, nec Matrimonium, sed ad summum sic dicentes tenebuntur solum sub conditione, illam ducere, si aliquam ducere velint. Vide Sanch. lib. 1. matr. disp. 19. n. 1. & Aversam q. 8. scilicet. 3. V. Debet. Si dicatur *Nullam aliam ducam, nisi te*, mox n. 31. explicabo.

24. *Non aliam, nisi te ducam*, Matrimonium constituit non sponsalia, quia sic exprimitur consensus de præsentibus.

Verba, quæ sub dubio constituunt sponsalia, nisi major expressio addatur.

25. *Promitto, me desponsaturum te, vel Mariam.*
26. *Te desponsabo.*
27. *Tecum sponsalia contraham.* Hæc tria afferunt incerta sponsalia: est tamen probabilis ex Sanch. l. c. d. 18. n. 13. sponsalia non afferre, sunt enim solum promissio de sponsalibus contrahendis.
28. *Habebo, tenebo te, ut uxorem, providebo tibi, ut uxori*, dubia sunt formulæ, an scilicet Matrimonium, an solum sponsalia constituent, quando non additur aliqua ex illis particulis dictis num. 21. *ex nunc, semper, &c.* Nihilominus Sanch. l. c. n. 18. & Hurt. d. 1. de matr. disp. 13. citans Coninch. aiunt, probabilis esse, quod sine illis particulis constituent sponsalia, quia ex se hæc verba respiciunt futurum. Rectè ex se (aiunt) nam constituent Matrimonium, si consuetudo loci, vel tractatus antecedens de Matrimonio, vel quid simile efficiat, ut ea verba significant consensum de præsentibus, quæ consideratio semper in hac materia adhibenda est, ut univ. sum innuit num. 1. 2. & 3. Ex quo conciliatur, quod diximus n. 19. de illa formula (*providebo tibi, ut uxori*) & quod hic dicimus de eadem; hic enim, ut probabilis asserimus per eam ex se constitui sponsalia: ibi autem diximus constitui Matrimonium, sed intelligendum est non ex se, sed vel ex circumstantiis, vel ex usu regionis ad similitudinem ejus, quod n. 1. attulimus de ea Indorum formula, quamvis per verbum futurum, *Sepe liam te, &c.* Illa item formula; *mea eris, dubia est*; Siquidem sensus potest esse, *mea eris, ut uxori*, vel *mea eris Sponsa*. Sed mihi quidem longè probabilis est per eam constitui sponsalia, quia id notat illud futurum, (*eris*) quod tamen contrahi ad præsens, unde, & tunc constitui Matrimonium si addatur *ex nunc, posthac, &c.* diximus eodem num. 21. & idem, si similia addantur ibidem diximus, de illis aliis formulis, *habebo te, tenebo te, pro uxore, &c.*
29. *Volo, vel placet infinito adjunctum, sic, volo, vel placet contrahere tecum, ducere, accipere te in uxorem: pari modo*

